

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **V. B.**, zastoupeného JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou se sídlem Liberec, Továřský vrch 1358/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 10. 2005, č. j. OAM-1986/VL-20-11-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2006, č. j. 60 Az 138/2005–16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28. 10. 2005, č. j. OAM-1986/VL-20-11-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 6. 3. 2006.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností. Uvedl, že mu nebyla umožněna účast v řízení o žalobě před krajským soudem. Ve výzvě soudu k vyjádření souhlasu s rozhodnutím bez nařízení jednání dle § 51 s. ř. s. mu nebylo poskytnuto poučení v mateřském jazyce. Postupem soudu tak došlo k porušení § 36 s. ř. s. a čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K jediné stěžovatelově námitce, směřující do porušení práva na tlumočnicka v souvislosti s tvrzeným neposkytnutím poučení dle § 51 s. ř. s. v mateřském jazyce, Nejvyšší správní soud připomíná (pomině-li nepravdivost tohoto tvrzení, neboť jak plyne ze soudního spisu, byla žalobci předmětná výzva doručena v ruském jazyce), že se touto otázkou již dostatečně zabýval v řadě svých rozhodnutí, namátkou lze jmenovat např. rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005-77, publ. pod č. 686/2005 Sb. NSS, rozsudek ze dne 16. 6. 2004, č. j. 4 Azs 112/2004-50, publ. pod č. 342/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 116/2004-47, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 8. 3. 2005, č. j. 1 Azs 166/2004-57, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 Azs 251/2004-75, www.nssoud.cz. Lze jen dodat, že právní závěry Nejvyššího správního soudu v této otázce jsou v souladu se stanoviskem pléna Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2005, sp. zn. Pl. ÚS - st. 20/05.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na jedinou námitku podávanou v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu